

EDITORIAL

ELECCIONS

Enfront del moment electoral actual, revestit d'unes característiques completament identificades amb les que tenien aquelles eleccions municipals imborrables, del 12 d'Abril de l'any 1931, que gràcies al triomf indiscutible de la democràcia, portaren aparellada l'implantació d'una República, netament liberal i avançada, modestament ens adrecem al nostre poble, perquè sincerament jutgi l'importància que tenen les vinents eleccions municipals.

Allavors com ara, tots els nostres esforços van encaminats a desvetllar un sentit de comprensió ciutadana que enderroqui aquells paràsits humans que corquen amb la seva sobirania totes les organitzacions socials. Volem l'emancipació del nostre poble, volem el seu prestigi i dotar-lo d'un seny liberalíssim que'l possi al costat dels pobles dotats de més alta sensibilitat ciutadana.

Amb aquella iniciació revolucionària ens assenyalavem un camí que per a seguir-lo era precis revestir-se d'abnegació i de voluntat. Per a tirar endavant l'obra renovadora que l'implantació de la República precisava, era precis que'l poble, amb el seu esforç i els seus sacrificis servis fidelment els seus ideals.

Lluitant sempre havem passat dos anys, per iniciar el començament d'implantació d'un règim democràtic. Passats aquests dos anys ens trobem front a front amb els homes caiguts junt amb aquell poder corromput de l'antic règim, d'aquell poder representatiu dels benestars i defençor partidari i ilegal dels interessos particulars. Al trobar-nos front a front es precis que'l poble es dongui compte de la forma insincera, com aquests homes es passen les hores de vida pública i social, que no esmercen en altra cosa que per a combatre les nostres activitats, els nostres principis i les nostres organitzacions, mitjançant les més extremades inexactituds, les més repudiables baixesses i les més borrascoses campanyes desprestigiadores de la nostra honorabilitat. Sincerament hem de reconèixer que amb la seva perseverància van minant tots els estaments socials no deixant lliure de la seva constant imposició a l'lar més liberalitzada, la família més democratitzada, ni l'home n és independent.

Es tan el seu odi i la seva maldat, es tanta l'atemorització que arriben a imposar-se als homes que els segueixen, sotmessos al jou de l'esclavatge més ilegal, que estem convençuts que un dia no llunyà arremolinaran contra nosaltres, contra els homes que no pensem com ells, tots els seus encegaris correligionaris i tots els seus seguidors incomprensius, amb una actitud odiable i amenaçadora i amb l'afany de que passi el que passi, costi el que costi, puguin refer la seva aspiració màxima de governar per imposició, i sotmetre altra vegada als homes dins del règim de convivència més insincer, més incivil i més detestable.

Si les armes que brandeigen per remouir la brega, fossin les armes justes i nobles de que es val tot guerriller, que lluita enardit i convençut que defença una doctrina de purificació social acceptable, ni tan sols intentariem nosaltres resistir la seva escomesa, ni ens oposariem a que logressin satisfer la seva idealitat, sinó que afanyosos i amb la màxima disciplina cooperariem a realitzar la seva obra i a portar-la endavant.

Però com que sincerament les armes que brandeigen són armes injustes e indignes, els seus principis són refusables i la seva moral política despreciable, estem disposats a afrontar-los a la brega, lluitant amb tot l'esforç imaginable, afanyosos de barrar el pas a tota aquesta turba ignominiosa d'homes hipòcrites i enmascarats. No podem consentir si democràticament podem evitar ho, que retornin al poder cap d'aquests homes postergats a l'oposició, perquè són els precursors d'un govern dictatorial que solsament estaria amatent per beneficiar els adictes a les seves idealitats, sense tenir en compte els danys, que amb els seus actes d'incomprensió social causarien als interessos dels homes components de la massa del proletariat.

Les institucions de govern ciutadanes no poden ésser absorvides íntegrament per homes d'idealitats dictatorials, sinó que es forçós que depenguin directament d'homes enlairats per les forces sincerament democràtiques, els quals han de governar pel poble i per a tots igual, sense aquelles complicacions favoritistes de l'antigor que donaven distincions previligiadores segons la categoria social.

No volem martingales, favoritismes ni desfalcades. Volem sinceritat. Per aquest fet afrontem la lluita radicalíssima, contra el nucli contraopinant de les nostres doctrines fonamentals, brandeigant el vent la mateixa senyera que havem brandat du-

Consideracions d'Oportunitat

Implantat el règim republicà a Espanya hem considerat d'oportunitat fer conèixer l'«estimologia» del mot «República» i els seu afins amb tot aquell abast que sigui capaç la nostra ploma.

«República» esdevé del mot llatí «res» cosa «pública», estat on el poble es governa per ell mateix ja sigui directament o per mitjà dels seus delegats. El símbol d'ella són els tres mots: «Llibertat» del mot llatí «libertas». Llibertat que te l'home de pensar, dir i fer el que cregui convenient sempre que no perjudiqui a un altre ciutadà. Es per ço que per fer-se ben capaç del que es llibertat cal tenir molt en compte aquell aforisme català «el que no vulguis per tu no vulguis per ningú». Pel contrari s'en diu «llibertinatge». El segon mot del símbol es «Fraternitat» germanor derivació del mot llatí «frater» (germà) ço que vol dir que tot es comú dins la vida social i per tant ens devem protegir els uns amb els altres per a poder reivindicar i fer prevaldre els nostres drets de ciutadania. El tercer mot es «Igualtat» que també esdevé del mot llatí «aqualis» (igual) que vol dir que tots són iguals davant la llei. Heu-vos aquí explicat en breus mots el que vol dir República i el seu símbol.

En el que havem descrit hem demostrat el que és «República» i ara procurarem definir el que es «Democràcia».

La «Democràcia» esdevé dels mots grecs «demos»—poble—«Kratos»—poder—o sigui «poder del poble». Governar el poble sense diferències de classes respectant els drets i maneres de pensar d'uns i altres. L'home «democràtic» no s'ha de deixar dominar per les passions humanes com són l'orgull i l'enveja, car són defectes que degeneren l'home.—BRUTUS,

(Seguirà).

L'AFER DE CASAS VIEJAS

Imageneu-vos, amics lectors, quina manera de refregar-se les mans devien fer aquests últims dies els homes famolencs del partit radical davant la enorme polseguera que havien aixecat a l'entorn del govern de la República i sobre tot contra el seu il·lustre President arran de l'afer de Casas Viejas. Figureu-vos també el goig que devien experimentar els Rojos Vilanoves, Maures, Fanjuls i companyia davant la perspectiva d'heretar, conjuntament amb el Sr. Lerroux, les rendes del poder.

La paradoxa que es dona actualment al Parlament espanyol d'ajuntar-se totes les minories de l'oposició, tan distanciades ideològicament, amb la sola finalitat d'enderrocar el govern, constitueix un cas únic en els anys de la història parlamentària. Perquè la finalitat dels cavernícoles supervivents de la catàstrofe monàrquica, el mòbil dels elements representatius de la ventafocs de l'Espanya unitària, no és pas ni remotament portar endavant la nau gloriosa de la República, sinó posar en joc totes les baixes manobres polítiques i fer tot el taponatge possible per a provocar la caiguda del govern, usdefruir el poder i lliurar-se en cos i ànima a la revisió de la Constitució per a fer resuscitar els privilegis del militarisme i de la crecacia i tots els altres morts que en pau descansen.

I tornem a l'afer de Casas Viejas. Actes acusatòries, proves fe-faents d'ordres d'afusellament, tot ho tenien els radicals i llurs comparses per a demostrar davant del Parlament la culpabilitat del govern. Segons ells, aquest, a més a més, no comptava amb l'assistèn-

cia de l'opinió pública i el senyor Azaña ens era presentat com un dels primers complicats en els afusellaments. El govern, doncs, no tenia més remei, havia de caure davant les proves irrefutables que els prohoms de l'oposició aportarien en llurs discursos de filípica sensacional. Espectació. La Cambra està plena a vessar i el Sr. Lerroux, «l'esperança de la República», completament restablert de la indisposició habitual que pateix quan les coses li van malament, dirigeix personalment les forces d'atac... El govern, impacient, espera els seus adversaris al banc blau. El President de la Cambra anuncia que es posa a debat la qüestió de Casas Viejas i el Cap del govern deixa anar damunt la taula un sobre blanc que es treu de la butxaca... Qui s'atreveix, però, a fer ús de la paraula? Els radicals esguarden impacientment els agraris com invitant-los a encetar el debat polític. Maura i Ortega i Gasset no donen fe de vida i tots plegats no deixen de vista el Sr. Balbotín esperant que engegui la traca de l'un moment a l'altre. Ningú, però, no gosa emprar-se a fons. Qui sap què conté el sobre blanc de l'Azaña? I si resultés que el Cap del govern estigués més ben documentat que ells? Ah, si poguessin obrir aquest sobre d'amagat i esbrinat el seu contingut...

Davant la manca de les proves acusatòries contra el govern, la oposició, completament desinflada, no té més remei que resignar-se a que vagi a Casas Viejas una Comissió parlamentària per a investigar personalment els fets i assenyalar els veritables responsa-

bles dels successos allí registrats, però com que encara no ha pogut païr el pols insecticida emanat del sobre blanc del Sr. Azaña, anuncia un nou atac contra el govern. Aquesta vegada el tret no li pot fallar. El cap del partit radical, per fi, té les desitjades proves acusatòries i espera rebre, després d'aquesta sessió en què provocarà la crisi, l'encàrrec del President de la República de formar govern... Però heus ací que la Comissió parlamentària que ha investigat els successos de Casas Viejas informa la Cambra que no té el més petit indici que les ordres d'afusellament, cas que s'haguessin donat partissin de cap dels membres del govern. Al Sr. Lerroux, ni que li hagués caigut una galleda d'aigua freda al damunt, no li hauria causat tanta impressió com l'informe de la Comissió esmentada. Que el govern no és culpable? Però si ell en tenia proves concretes. Si l'acta firmada pels cinc capitans d'assalt ho confirmaven a bastament. Si el capità Rojas, inclús, ho possà de manifest en la seva declaració...

En fi, amics lectors, una quitxotada grotesca del partit radical i de totes les desferres de la reacció. 210 vots favorables al govern contra 1, n'és la millor prova. Tots els seus arguments s'han limitat a exposar que ells tenien referències que hi havia qui suposava que algú havia dit que probablement el govern era culpable. Infames, falsaris, que no heu tingut el valor cívic de votar en contra del govern que voldrieu aplastar amb la vostra obstrucció vergonyant!

Nosaltres volem que es faci justícia al culpable, sigui el que sigui, però protestem enèrgicament per la conducta innoble del partit radical i de tots els seus confabulats, els quals, per satisfer únicament llurs ambicions de poder, exerceixen un rebentisme sistemàtic—per bé que inútil—contra un govern i particularment contra el seu president Sr. Azaña que té més prestigi, més dignitat política i més vergonya que tots ells plegats.

FIDEL.

rant més de dos anys, blasonada pels sentiments de catalanitat, administració, justícia social i llibertat.

Una victòria d'aquestes forces que insincerament s'assignen actualment el nombre de defensores de la democràcia, que no són altres que les orientades pels homes que amb la seva actuació han contribuït al retard de l'emancipació del poble de Catalunya, destroçaria completament tot l'esforç i les activitats de les veritables democràcies i transformaria radicalment les innovacions que havem implantat amb dos anys de lluita i de revolta.

Tenint en compte l'importància que tenen per l'esdevenir aquests moments en que es consultarà novament la voluntat del poble mitjançant unes eleccions, es precis que ens incorporem a defençar les nostres activitats ciutadanes, amb una actitud decidida que ens situï favorablement a refermar una victòria, que liberalment ens dongui la força precisa per tirar endavant les nostres idealitats.

A l'Abril de l'any 1931 possavem a prova per primera vegada les nostres forces, assetegats de renovació i triomfalment aconseguíem l'implantació d'una República democràtica.

A l'Abril del 1933 identificats amb el mateix esperit d'allavors, es precis que amb el nostre esforç col·lectiu continuem aquella tasca començada per convertir el nostre municipi en un instrument de sana administració i progrés social on el poble sense distinció de classes hi trobi una defensa i un ampar.

LLAM.

“AVENÇ” prega als seus amics i simpatitzants que al efectuar llurs compres recordin als seus volguts anunciants.

Un crit d'alerta

AVIS

Segons les manifestacions dels governs d'Espanya i de Catalunya es pot donar quasi per sentat que el proper mes d'abril hi haurà eleccions municipals. Parcials o totals? Això poc ens interessa. En canvi si que tenim un interès màxim en que hi hagi novament eleccions per a poguer donar una lliçó de decència política a nostres Lligaires (lligaires per sobre del canvi de nom) i a la vegada perquè el poble digui la seva darrera paraula.

No cal dir que en la lluita propera exiran a rellui els *armaments anticuats*, com també exiran els de *refinament modern*, aquests que les dretes reaccionàries saben esgrimir amb tanta destresa. I amics, no temem pas l'*armament anticuat i modern* que amb tan de braó esgrimiran els nostres enemics polítics, perquè a l'avençada ens sabem les seves *falles* i fins on poden arribar les seves investides. Es per ço que aquests enemics no ens preocupen, ni ens fan sentir gota de recança. En canvi, si que sentim recança per aquells que es diuen amics nostres, correligionaris nostres i que de fora estant procuren imposar certes *manipulacions* i fan us de certes *armes* de les quals no'n sabem les *seves falles*, com tampoc sabem fins on poden arribar a ferir.

Aquestes *manipulacions* que suara us parlavem, han estat emprades ja dintre de casa nostra mateix i cada dia s'estenen més i sempre en forma més tendenciosa.

Nosaltres que hem viscut una per una totes les lluites internes de casa nostra sabem a fons que aquestes no han sobrevingut mai de gent nostrada, molt al contrari, puix sempre han estat introduïdes en nostre Casal, per gent forana que exploten la bona fe d'una part de bons companys nostres i d'altres que tot i *dient-se companys*, es presten a fer de «mirallets per a caçar al'loses» posant de manifest així els seus odis personals. Recordeu sinó tot el nostre passat al qual hi trobareu ben remarcada aquesta realitat suara al·ludida.

Es per ço que nostre *crit d'alerta* voldriem que tinguéis resó i que a la vegada fos pensat a fons i que després, quan la consciència ja us hagués parlat, donguessiu un cop d'ull al redós de certs comentaris encaminats tan sols a un desprestigi que sols interessa a certes persones que solen dir-se amigues nostres i de quina amistat i en nom de la mateixa fan us d'un arma favorable a interessos particulars. Aquesta poca noblesa, nosaltres no podem ni devem admetre-la, car ens ha de mereixer el màxim respecte la dignitat de tots els ciutadans.

Cal, doncs, posar cura en aquests mangonetjos i cal per sobre de tot no deixar-los surar per casa nostra.

Trobem molt natural que uns i altres parlem o insinuem els noms que a nostre judici podrien representar-nos al proper Ajuntament, però trobem molt indecorós que aquesta tasca hi hagi qui pugui fer-la atentant tot lo possible en contra la honorabilitat de gent nostrada.

Aquesta tasca (no digna de correligionaris) no demostra altra cosa que el desig d'imposar certs particularismes encaminats tan sols a volguer regir els destins d'«Avenç Republicà» d'una manera indirecta. Es a dir, es voldria tornar a governar l'Ajuntament des de casa d'uns quans homes que no donarien la cara, però que farien fer tot allò que ells tinguessin per convenient.

Es enyorat aquell temps en que el caciquisme governava el nostre poble i aquest governament no es feia pas precisament a cà-la Vila, sinó en aquelles tertulies *històriques* entre *farmo-mèdics*, *droguero-bancarís*, *solani...* etc., etc. on s'hi pastava i fabricava totes les manipulacions comunals, on s'hi feia el *referendum* de qui tenia o no de pagar els consums i com i de quina manera es podia fer patir gana als treballadors, perquè aquests fossin cada dia més esclaus dels seus capritxos.

¡I que n'és d'enyorat aquell

Per una errònea interpretació del Decret de data 18 de febrer prop passat, va exposar-se al públic les llistes del Cens Electoral. La Secció Provincial d'Estadística ha publicat una circular, aclarint-ho amb el sentit de que sols han d'exposar les llistes comprovades per la Direcció General del Institut Geogràfic i Catastral de Estadística. En la present Vila, no ens trobem en aquest cas, i per lo tant no ha pogut fer-se cap rectificació en l'esmentat Cens Electoral.

temps! Hi ho es molt més encar, per què veuen que de cà-la Vila es fa obra social, obra de redimir als caiguts, obra d'apartament per sempre més de l'esclavitud i la misèria que es l'obra més humana i més dignificadora que actualment pot fer-se.

Contra aquesta tasca de llibertat, de democràcia i de redempció obrerista, es a la que d'una manera indirecta es fa la guerra. Cal que ho tingueu en compte això, companys. Estigueu «alerta», no us deixeu seduir per cert comentaris, no us deixeu imposar per cap particularisme. Quan es formuli l'avant projecte de candidats per regidors consulteu la vostra consciència, pregunteu-li quins són els homes que us mereixen confiança, i de vostra pensa i de vostra consciència, han de sortir els homes que us han de representar al proper Ajuntament, però mai per recomanacions i *menys* per imposicions de cap mena.

Als Col·laboradors

Preguem a tots els col·laboradors que els treballs els envien fets en català i escrits en quartilles a una sola cara. No es mantindrà correspondència amb cap col·laborador, ni es retornaran els originals.

COMENTARI

Conseqüència d'una d'aquelles crisi d'indiferència, tan funestes i remarcables, que periòdicament s'entreveuen en l'esperit del poble, es l'estat de desorganització en que actualment es troba l'ensenyança.

Les nostres escoles, mirades indiferentment per la multitud, resten amb un estat de descuit i disbauxa tan remarcables que semblen talment les escoles predominants a finals de segle a totes les nostres comarques. Aquestes escoles, que encar avui són blasmades per les promocions d'homes i dones que's veigren obligats a freqüentar-les, resten avui encara íntegrament reflexides a les actuals.

Un ciutadà d'aquelles promocions, ens parlava d'aquell passat i de l'actual present, amb tanta sinceritat i amb tant sentiment que ens ha induït a comentar clarament, aquets grans flacs de l'escola actual. Primerament cal reconèixer.

Sincerament, que l'escola actual no es la precisa, per un poble que vol assimilar-se amb els pobles vanguardistes de la civilització universal i que vol regir-se pels principis del liberalisme i la democràcia.

Els edificis amb tot i ésser blancs són cassalots roncs i antihigiènics. Els mobles inservibles i antiquats, revestits d'aquell bernís centenari.

Alguns mestres indiferents al càrrec que desempenyen, omplen de buits l'espiritualitat dels infants. A causa d'aquesta desatenció d'alguns professors que regenten les nostres escoles nacionals, molts dies ens es donat a contemplar, el trist espectacle, de que els infants estiguin llargament esperant enfront de les escoles, després de l'hora assignada per les classes a la vinguda dels respectius professors.

Aquest descuit resulta un desprestigi pel Magisteri i una deshonra per les escoles de la República. Amb aquesta poca puntualitat minva la permanència precisa dels infants a les classes que a voltes es recuperada sometent-los a un repàs gratificat, que representa un mercadeig detestable de posicions socials.

Per evitar aquestes anormalitats voldriem que els representants del poble, fessin complir als mestres amb els seus deures i que organitzessin les escoles, que actualment van contra els principis d'escola única i gratis i són encara usufructuades majorment pels familiars dels benesants.

ESTEL.

COMPTES MUNICIPALS DEL MES DE DESEMBRE 1932**INGRESSOS**

	Pessetes
<i>Suma passada</i>	57.225'36
Ingrés del Repartiment General d'Utilitats	15.000'00
Ingrés del Repartiment General d'Utilitats	2.000'00
Reintegre quantitat Alcalde des de Cervera	475'00
7.853 kilos de carn de porc a 0'20 Pres. un.	1.570'00
Francesc Gassol placa bicicleta n.º 194	2'00
Magí Sanfeliu pagament títol nínxol	10'00
Josep Simona Berdes pagament títol a gua potable	3'00
Josep Simona Berdes i Antoni Font Marimon pagament plaç aigua	100'00
Josep Perez, Josep Santiveri Vilarruvi i Conxa Grañó, aquesta última dos rebuts, pagament arbitri clavegeres	100'00
Conxa Mata Pujol, Raymonda Fernandez Palou, Paula Pijoan Fontanet i Josep Roig Vila coixe fúnebre	80'00
Arrendament Caserna mesos Octubre a Desembre	88'80
De Josep Mata reingrés a caixa pagament duplicat mater. obra per claveg.	146'00
20 per % Industrial 2.º trimestre 1932	929'74
20 per % urbana 2.º trimestre de 1932	1.097'77
13 per % recàrrec Industrial de 1932	750'67
Ingrés repartiment d'utilitats	6.000'00
Ingrés comissió sub arrendaments	2.000'00
Fiança coixe correus Miquel Saltó Tarragó	560'00
Ingrés venta hort darrera rentador al senyor Cots	325'00
Cobrat sobrant aportació municipal 20 per % industrial	423'10
13 per % industrial quart trimestre de 1931	716'69
Resultes contribució industrial	6'13
Bonificació cedules personals any 1931	709'32
Reingrés de la quantitat que surt amb lliurament 445, per estar disolt el Patronat de Primes especials	1.482'00
Suministres a l'exercit d'abril a juliol 1931	174'61
<i>Total ingressos durant l'any 1932</i>	91.975'79

DESPESES

	Pessetes
<i>Suma passada</i>	49.818'17
Reconeixement moços reemplaç 1932	70'00
Sou Secretari quart trimestre 1932	1.000'00
Sou auxiliar Secretari quart trimestre 1932	250'00
Sou dipositari Ajuntament segon semestre de 1932	62'50
Sou vigilant municipal quart trimestre 1932	450'00
Sou encarregat llimpieça quart trimestre de 1932	300'00
Sou vigilant nocturn de l'Ajuntament novembre i desembre	180'00
Sou guarda rural quart trimestre de 1932	300'00
Sou Agutzil de l'Ajuntament quart trimestre de 1932	375'00
Inspector de carns sou de l'any 1932	750'00
Inspector Higiene Pecuaría sou de l'any 1932	365'00
Sou Farmacèutic de l'any 1932	563'00
Pagament l'empiar rentador i Cà-la-Vila	47'00
Indemnització pis als senyors mestres segon semestre 1932	564'00
Pagament carns per a pobres	4'00
Jornals treure fane del carrer Bullidó	12'00
A Baptista Tosca pagament arena	15'00
Pagament carn socorro a pobres	18'50
Receptes benèfiques senyor Civit	62'00
Pagament rebuts llum Seana i excorxador municipal	23'43
R. Saladrigues material Secretaria	19'25
Pagament a compte aportació Municipal Comissaria Generalitat	2.778'18
R. Gorques factura material fust ria	135'00
R. ceptes benèfiques senyor Rubinat	123'05
Sou i oli segon semestre encarregat rellotge de la Vila	65'00
Viatge a Lleida senyor Bailla	12'00
Granada material de Secretaria	159'50
R. Bergada factura obres públiques	56'20
Viatge comissió de l'Ajuntament a Lleida	29'00
Josep Andrés factura farrà caball excorxador	42'00
Contingent Carcelari de l'any 1932	634'76
Rogeli Duch factura estancia Enginyers	19'50
Llibreria Minerva material escolar	139'50
Advocat P. Gené pagament honoraris diferents assumptes	350'00
Telèfons mes novembre i desembre	97'40
Pagament viatge comissió Ajuntament a Lleida	39'00
Rebuts contribució urbana finques Ajuntament	40'94
Viatge agutzil a Lleida assumptes Ajuntament	10'00
Impost plagues del camp any 1932	712'38
Utilitats empleats tercer trimestre de 1932	103'94
Viatge a Cervera Josep Caelles	5'00
Impresos festa Major a Joventut	24'00
A Paituvi compra trepillons per aigües	156'00
Imprenta Sol material de Secretaria	65'75
Antoni Ramon pagament factura improvisos	16'30
Llibreria Asensió material de Secretaria	119'75
Vidua Amat materials aigües potables	161'30
Viatge Secretari de l'Ajuntament a Lleida	13'00
R. Bergada factura construcció clavegueres	438'90
Antoni Grañó factura material desinfecció	18'50

L'AFER DE LES TUBERIES

D'acord amb l'anunci de concurs publicat al «Butlletí Oficial» de la província de data 12 de gener i 16 de febrer del corrent i nombre 9 de l'AVENÇ, el dia 11 de març va celebrar-se l'opertura de plecs per a resoldre per segona vegada el concurs de les tuberies de conducció d'aigües potables desde el nou dipòsit fins a la Vila.

Concuraren la Casa Butsems, Tomás i Uralita.

El dia 10 a les dotze de migdia el Sr. Escribà va sol·licitar un certificat que justificués el nombre de plecs presentats. Eren quatre.

El mateix dia 10 a les 19 hores va presentar-se la Casa Roig Germans de Vilanova i Geltrú, als efectes de presentar plec. No es va admetre el mateix, per què al sol·licitar el certificat de darrera hora En Nicolau Escribà, va impedir-ho.

Segons rumors l'esmentada Casa Roig Germans, oferia condicions econòmiques i de garantia millors que cap altre concursant, i tal volta de acceptar-li el plec s'hauria estalviat el Municipi uns milers de pessetes. Però com al sol·licitar el certificat de darrera hora en Nicolau Escribà automàticament impedi que pogués ad-

metres cap plec tot aquest suposat perjudici es pot agrair-li. I es que la passió i ofuscació davant de les pessetes, cega als homes, i no miren el mal que fan als seus semblants, sense que ells en siguin per res beneficiats.

Després dels tràmits reglamentaris va procedir-se a l'opertura de plecs donant el següent resultat.

Plec n.º 1. De Carles Martí Butsems i Comp^a. Tuberia garantitzada a prova de deu atmòsferes de pressió. Oferta complerta 26.298'03 pessetes. Instal·lació garantitzada davant del Notari d'aquesta Vila, en document públic, per quaranta anys.

Plec n.º 2. De Carles Martí Butsems, catàleg de la Casa Butsems i Comp^a. Tuberia garantitzada a prova de sis atmòsferes. Oferta complerta 24.802'50 pessetes.

Plec n.º 3. De Manuel Tomás Pascual, catàleg de la Casa Tomás. Tuberia garantitzada per vint i cinc anys. Oferta complerta 25.045'27 pessetes.

Plec n.º 4. De Nicolau Escribà Casas. Catàleg de la Casa Uralita S. A. Oferta complerta per 24.250'00 pessetes. Tuberia garantitzada per quinze anys. O sigui la que menys

Company!!...

Fa ja temps que tenim casal propi. Aquest casal hem dit mantes vegades que no ha d'ésser tan sols **obra d'uns**, sinó que ha d'ésser **obra de tots**. I no pot ésser **mai obra de tots** fins que tots no hagin contribuït per un igual a la petita aportació de 25 pessetes.

Si tu ets un dels que encara no pots dir del casal del AVENÇ «casa meva» ¡no esperis més, no esperis més volgut company!!...

garanties oferia de totes les presentades.

Reunit l'Ajuntament ha examinat acuradament les ofertes i llur documentació. Especialment la garantia.

I davant de les excel·lents condicions del plec n.º 1 de la Casa Butsems, i especialment tenint en compte la garantia que es de quaranta anys, i per mitjà de document públic, i que l'esmentada tuberia es feta a base de formigó armat centrifugat de qualitat insuperable, i com sigui que els informes que de la mateixa té l'Ajuntament són insuperables, l'Ajuntament per unanimitat acordà el adjudicar el concurs a l'esmentada casa per la quantitat de *vint i sis mil dues centes noranta i vuit pessetes amb tres cèntims*.

AVENÇ felicita a l'Ajuntament per l'adquisició d'aquest material.

El barat, en aquest cas tenint en compte el temps de garantia, resultava doble car, ja que de quinze anys a quaranta van vint i cinc anys de diferència en la garantia. Més del doble i quasi un triple.

En canvi examinem la diferència del plec més car (Butsems) al més econòmic (Uralita).

El primer es de 26.298'03 ptes.

El segon es de 24.250'00 ptes.

La diferència de preu es de 2.048'03 ptes. que encara no arriba al vuit per cent de diferència del tipu de licitació.

Comentaris? el públic té la paraula.

PORUC.

Establiments Capdevila factura material ferreteria	121'50
Socorrs a captaires viandants.	10'00
Poliques i segells reintegre documents i correspondència	10'00
F. Guasch aranjament corretja i guarnicions	11'00
Pagament primera certificació obres nou dipòsit	8.725'50
Jaume Sales factura material fusteria	47'00
E. Capdevila factura material llimpieça	9'95
Jornals construcció clavegueres	931'50
A la Teuleria «Els dos amics» material clavegueres	476'60
Pagament grava i arena per a clavegueres	63'00
Factura pinsos caballeria de l'excorxador a Gassol	166'50
Rogeli Duch factura diferents objectes	15'80
A Grabiell Sabaté premi de cobranza utilitats 31/32	1.985'40
Al Patronat Circuit Nacional (cuota, 1932).	1.482'00
Titular any 1932 comadrona	300'00
Valldaura serradures estufes municipi i escoles	132'00
Suscripció «El Consultor Ayuntamientos» any 1932	36'80
Aguinaldo empleats municipals	35'00
Llum excorxador desembre	3'20
Atencions sanitàries provincials any 1932.	607'87
Suscripció «Gaceta Madrid» i «Boletín Oficial» any 1932	110'00
Sou Agent de Negocis any 1932	125'00
A l'Agent de Negocis senyor Segura per diferents treballs i pagaments efectuats per ell, segons factura (any 1931)	216'29
Confecció registre fiscal urbana, reintegre del mateix a altres que es detallen en la factura de l'Agent de Negocis (any 1932) ?	1.286'49
Diferents viatges d'auto de Marí Minguella	143'00
A P. M. Ibós factura pinsos caballeria excorxador	144'00
Total gastos de l'any 1932	79.256'50

Per justificants a la Secretaria de l'Ajuntament.
Bellpuig 31 de desembre de 1932.

¡¡ABAIX LA GUERRA!! DE TOT ARREU

Heus aquí, el crít, que a una mateixa veu, havem de donar tots els joves treballadors, car els (capitalistes no van a la guerra) quan arribi el moment que els governans, ens diguin que havem de anar a defensar la Pàtria, aquesta paraula que en l'any 1914 va servir per a portar 15 milions d'homes en un camp de batalla perquè es matessin; ¡¡15 milions d'homes!! que avui solsament en resten ruïnes, misèria en les llars que van tenir la dissort d'anar un fill o un germà a la guerra, desesperació els que van tornar d'aquella guerra amb la manca de llurs braços per a poguer guanyà el jornal, que en aquell ésser li representa la vida.

Es la sang, calenta encara, vedada pels nostres germans, que acusa a l'organització capitalista, per a ésser el que va fer possible les passades guerres, i que ara està amenaçant amb les seves garrres de pressa, està esperant el moment oportú, per a poguer llençarse altra volta, i amb el mateix nom, ja degenerat de pàtria, contra la joventut, per a portar-la a un nou escorxadador on la dignitat d'home queda al nivell d'una bestia.

No es amb paraules sentimentals que nosaltres la joventut tenim d'enfocar aquesta greu qüestió. Tota vegada que es la realitat quina ens va despertant d'aquesta castració mental, i va destruint la mitologia de la pàtria.

Es per ço que nosaltres admetent tota la responsabilitat, denunciem totes les martingales que els països capitalistes estan portant a cap per tal de salvar llurs interessos, i per a donar una solució (?) a la crisi econòmica, que ha fet trontollar l'organització capitalista.

En tant milions d'obres estan amb atur forços, per estar els magatzems acaparats de gèneres que no tenen sortida, i les exportacions cada dia es redueixen, per no trovar compradors, les fàbriques d'armes d'arreu del mon van treballant i milions de pessetes

Amb motiu del primer centenari de la Renaixença Catalana, iniciat amb *l'oda a la Pàtria*, de Bonaventura Carles Aribau, s'organitzen una gran varietat de festes arreu de Catalunya.

=El 8 d'abril es celebrarà la gran festa de la *crida del foc*. Consistirà aquesta encenen a tots els cims de les muntanyes de Catalunya grandioses fogueres que segons un antic costum, cridaven al poble a treballar pel seu resorgiment.

=El 16 del mateix mes els catalans de la Catalunya francesa lliuraran al President de la Generalitat Francesc Macià el llibre d'Or dels occitans.

=El mateix dia a Ripoll es celebrarà grandios festival patriòtic, amb la desfllada de les banderes dels cercles patriòtics de totes les terres de parla catalana i un magne concert per orfeons de l'una banda i l'altra dels Pirineus.

=Després d'una llarga temporada de cinema mut l'empresa del Teatre Victoria, ha représ les sessions del cinema parlat.

Davant molta concurrència s'ha passat per la pantalla, «Un yanqui en la Corte del Rey Arturo», D. Juan Diplomático», «La ley del Harem» i d'altres bones produccions.

=El dia 22 es projectà la cinta muda que vol reflexir la vida de les dos últimes figures que assassinà la Monarquia arrans dels fets de Jaca Fermí Galan i Garcia Hernández. Amb tot i els seus defectes d'interpretació el públic sortí bastant satisfet.

=A causa de les pluges persistents, amb moltes dificultats s'ha realitzat la neteja dels regs, que escampen les aigües pels nostres camps.

Amb tot i les grans dificultats per durles a cap, solzament ha costat a 1'2 pessetes per jornal de terra regable.

=Les festes de Carnaval foren lluidíssimes al nostre estatge, veient-se tots els

balls concurregudíssims, abundant un gran nombre de disfresses.

=Amb remarcable puntualitat continuen els assajos de la nostra agrupació coral quina presentació en públic, s'espera dur a terme la diada del 15 d'abril amb un gran concert popular.

=Amb motiu del segon aniversari de la proclamació de la República s'anuncia uns grans programes de festes.

=Amb càrrec d'interinitat s'ha possessionat la mestressa de l'escola de nenes la senyoreta Elsa Vicente. L'hi desitgem força acerts en el desempenyament del seu comé.

=Ha estat degudament llimpiat i desinfectat el dipòsit d'aigua potable que abasteix la població produint-hi certes modificacions encaminades a depurar més ràpidament l'aigua entrant.

=El dia 25 a les deu de la nit fou representat al teatre del nostre estatge amb èxit remarcable el gran drama de l'immortal Ignasi Iglesias «La Mare eterna».

Els components del quadre demostraren una vegada més els progresos que venen realitzant en la seva actuació cultural.

=El jove farmacèutic Lluís Civit de Dalmases té anunciades les seves noccs amb una distingida senyoreta lleidatana per a el dia 9 del pròxim Maig.

=Foren en gran nombre els agricultors de nostra Vila que's traslladaren el passat dia 25 a la ciutat de Lleida per assistir al miting pro defensa interessos agrícoles organitzat per l'«Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya».

Tots vingeren esperançats en que es resoldrien satisfactoriament les seves peticions.

=El jovent del nostre cercle ha constituit la Penya Ciclista Pedal. Altres parlen d'organitzar una secció d'esports a basse de Fútbol, Basquet i Atletisme.

Celebrariem que dits projectes es portessin a la prompta realització.

són gastades amb armaments, els pressupostos de guerra augmenten cada dia; mentre que els pressupostos destinats als obrers en atur forços desminueixen.

Mentres els capitalistes estan parlant del desarme, i estan organitzant conferències com les de Lasuana, i cada dia els representans capitalistes van a Ginebra a discutir i donar una solució (?) a la crisi, en els mateixos països capitalistes, i els mateixos homes que van a discutir a la Societat de Nacions fan funcionar les fàbriques d'armament com la de Schneider, Creusot, a França, de

Skoda, de Xecoeslovàquia.

L'humanitat evoluciona, i el organisme que dirigeix l'actual societat, ja no respon al ritme evolutiu, i es per això que per aguantar-se, té la necessitat d'emprà els més baixos i ruïns procediments.

Des d'aquestes pàgines fem un crít a la joventut per què s'enroli a la nostra bandera de pau, que ha d'ésser símbol d'una nova societat basada amb l'igualtat social, i amb un penó que hi digui ¡¡Abaix la guerra!!

NICOLAU BOSCH.

Transportats Mecànics d'En
VIDAL GERMANS

De Bellpuig a Barcelona i viceversa
Enllaç amb tots els pobles d'Urgell
Rapidès i economia

BARCELONA: Comerç, 19

BELLPUIG: Plaça de la República, n.º 22

P. M. Ibós

FORRATGES — CEREALS - BLAT, &
i tots els demés productes agrícols.— La
Casa que ven a preus més limitats
i paga millor als venedors.

Galán i Garcia Hernández

Bellpuig.

L. Civit de Dalmases

Farmàcia i Laboratori

RECEPTES amb medicaments
de les millors marques.

Específics, Anàlisis, Aigües minerals.
Extens assortit de Perfumeria.

Carrer de la Font, n.º 28 BELLPUIG

Lluís Boleda

Recader diari de Bellpuig a Barcelona i viceversa

SERVEI ECONOMIC I ESMERAT

Barcelona. Mercaders, núm. 28.

Bellpuig. Major, núm. 3

Si voleu comprar QUEVIURES bons i barats,
a la tenda d'en **Lluís Boleda** - BELLPUIG.

Queviures i Ultramarins
d'Antoni Grañó

Especialitat en Tocino fresc

Refrescos de totes menes

Carrer Galán i Garcia Hernández
BELLPUIG

a TERMINIS podrà comprar tot el seu
mobiliari a la FÀBRICA DE MOBLES

d'en Ramón Tudela

l'única casa que ven Mobles a Terminis
des de CINC pessetes semanals.

BELLPUIG

LLIBRERIA DALMASES

ESPECIALITAT EN LA VENTA DE MATERIAL D'ESCRITORI I ESCOLAR

IMPRESOS DE TOTES MENES

BIBLIOTEQUES EN TOT EL RAM DEL SABÉ HUMÀ

VENTES A TERMINIS

MOLLERUSA

Ocasions

en sederies, llanes i teixits de tota mena
els trobareu al carrer

Baix de San Pere, n.º 56

BARCELONA.

BOTIGA
per llugar

a casa de

Vidua Amat

Avinguda Francesc Macià. (Lampisteria)

BELLPUIG.

EXTREMISMES...! NO

No fa molt temps deiem que no podiem ni deviem mirar amb indiferència els moviments anàrquics. Avui hi afegim «no podem ni devem mirar-nos indiferents aquells ni els crims socials que diàriament es venen cometent.»

Cal acabar amb aquest terrorisme, ja que ademés, de que sobre la vida d'una persona ningú hi té dret, el problema social no es pot resoldre matant-nos els uns als altres.

Els terroristes són els que inconscientment—salvant excepcions—fan possible una reacció i en llurs crims no fan altra cosa que indirectament ajudar a sostenir els privilegis del capital i la renda.

Tots els que treballem hauriem de veure aquesta gran realitat i a la vegada hauriem de combatre amb totes les nostres forces aquesta falla d'humanisme i de comprensió social.

¿Es que per ventura l'assassinat d'un patró resol el problema social? Amb la mort d'aquest els obrers d'aquella fàbrica o d'aquella mina, guanyaran més jornal o be hauran lograt les reivindicacions socials que tan justament aspiren? No, de cap de les maneres. Els hereus de aquella fabricació o d'aquella empresa seguiran les mateixes costums de l'anterior patró i tot seguirà en llur lloc menys en la llar on faltará aquell pare, aquell germà o bé aquell espos... ¿Per què, doncs, aquests crims? Aquests mans fraticides són les úniques que podrien respondre, però la incomprensió total de la lluita de classes fa que callin cobardement i que continuïn en llur tasca destructora a la que cal ens hi dressem d'una vegada, i sense extremismes de cap mena i amb aquell fons de transigència i de comprensió, hi posem cura.

Cal posar-hi cura, si, per què ademés d'ésser aquesta tasca destructora e inhumana, nosaltres entenem que ni la mort d'un patró ni la de mil solucionaran el conflicte social. Aquests crims sols ajudaran als de *dalt* a sostenir els

privilegis i les desigualtats.

No és acabant amb la vida d'uns i altres com s'obtindran les reivindicacions obreres. Hi ha una gran part d'homes comprensius i conscients de llur deure que entenen com nosaltres que han de desaparèixer les classes, puix en tan hi hagin explotats i explotadors no ens podem mirar amb amor.

Han de desaparèixer *els homes que no treballen*. No hi pot haver un home que visqui amb la suor d'altre. Pera menjar ha d'ésser precís el treball, car el treball no ha d'ésser per cap home, ni una vergonya, ni una pena, al contrari, ha d'ésser un amor més que amb tota intensitat senti per la vida. Però per a lograr això no ha d'ésser a costa de la lluita de home a home. No ha d'ésser pas de que l'home sigui llop de l'home. No, no hi ha d'haver cap home que domini a un altre home, com no hi pot haver cap classe que domini a cap altra. No s'ha de tolerar la dictadura dels de dalt ni la dels de baix. Ambdues són repugnables. I menys encara hauriem de tolerar el *facisme*. Es preferible la anarquia abans que aquesta vergonyosa esclavitut que en ple segle XX s'intenta restablir. Si tenim poques llibertats, conquistem-les honradament i amb tots els principis humans, però mai ni mai hem de deixar restablir aquest esclavatge. Tinguem en compte, amics, que la llibertat val més que la vida.

Se'ns dirà que la dictadura proletària es sols per un temps o sigui fins que hagin lograt assegurar els seu drets i les seves llibertats, es a dir, fins que aquesta hagi realitzat totes les seves aspiracions. Sota aquest punt de vista es vol aquesta dictadura com l'única lleítima ¿cóm i en quin argument podrem combatre les demés dictadures? Puix la cosa es clara. S'hi ha d'haver dictadura sigui de la classe que sigui, s'ha de reconèixer el dret de la força i a que els assumptes polítics i socials seran resolts per

mitjà de les armes. I en això nosaltres no hi estem conformes, ja que aquesta dictadura representaria tan sols la renovació del sistema de *castes*. La casta que avui se sent oprimida passaria a ésser la opresora. Això faria que la situació empitjorés, doncs, actualment la classe burgesa reconeix el dret a la vida a la classe treballadora i en canvi si aquesta pogués imposar la seva dictadura, després de reduir els burgesos a obrers, els tindria com una classe inferior, els tindrem sempre com a classe esclava. I això es inhumà. Comprenem que el canvià de sistema econòmic els burgesos perdin tots els seus bens i que quedin reduïts a la condició de obrers. Això es més o menys costós realitzar-ho d'una vegada i sense graduacions o sense una preparació, però en fi, es lògic. El que no es lògic, és que en aquets homes que se'ls hauria despulcat de tots els seus bens, se'ls obligués sense cap preparació a treballar en la condició humillant d'inferioritat. Això es contrari a tota aspiració justa i generosa.

Per què uns idearis triomfin es indispensable que hi hagi lògica amb ells. Demanà la llibertat i la igualtat per mitjà d'una dictadura i de la opressió d'altres homes, es un absurd. Per a tenir dret a demanar la llibertat hi ha que demanar-la per a tots, sense distincions ni condicions de cap mena, car tots som homes i la solidaritat exigeix que cap ser humà quedi excluït del que s'estableix amb iguals drets i deures per a tots.

Proclamem ben alt que ningú te dret a una dictadura i menys sobre la vida humana, perquè tots els homes són lliures i germans. Per això hem de treballar tots, puix la redempció de la humanitat ha d'ésser a base del treball. El dia que tothom treballi, la Societat serà més honrada, més perfecta i moral; car és el treball el que dignifica els pobles.

ERRETEA.

Impremta Joventut-Lleida

Tintoreria "LA MODERNISTA"
Antoni Guiró
Taller: Pelay, 13 - Despatx: Font, 26
Teléfon n.º 3 = **Bellpuig.**

Tenyits a VAPOR. Colors solits i a la mostra. Rentats en SEC, amb màquines moderníssimes i perfeccionades per aquesta classe de treballs. Els dols es fan amb 6 hores, la màxima rapidesa.
Sucursals a TREMP, POBLA DE SEGUR, ARBECA, BINEFAR, MONÇO MOLLERUSSA, BORGES BLANQUES, i en altres importants poblacions.

Maquinària Agrícola i Industrial =
Olis, Bicycles, Motos
VENDES A TERMINIS I AL COMPTAT
TALLER DE REPARACIONS PER A TOTA CLASSE
DE MÁQUINES

L. CASANELLAS
MECÁNIC
Especialitat en Trilladores
BELLPUIG.

RAMON AURIN
Pintor y Empaperador

Especialitat en pintats de mobiliari; pintura empaperació d'habitacions estil cubista.
Es pinta bicycles i tota mena de maquinària.
Abans de fer vostres encàrrecs visiteu aquesta casa i quedareu complaguts.

Travessera de Francesc Macià, 13
BELLPUIG.